

דברי ראש הממשלה ושר הביטחון

מר לוי אשכול

בכבוד סגל פיקוד כללי, 2.7.1963

רשות ושר הביטחון מס. ל. אשכול

בן-גוריון, מולה, מפקדים, מברים וידידים,
בחרזאטו ראה. בן-גוריון לשכנע אותו,
שהסתוריה מקחת את הרבים ומעלה את האחד ודקפת הבל לאחד.
אנו מנית שבולכו הבינו בו את הרץ, ולא אכנים עכשו בוויכוח.
אבל אולי זה המקייד של הרבים, שהם מושגים מעטים וهم מעליים –
אולי זה عمل דורות, – למaza את האחד. מי יודע כמה דורות,
כמה בתים-אב מפולנסק, איך ייזרע אם בית אבותינו אם זה היה
המקום שלהם מפולנסק, אם זה היה מקום בראשון, מטה עבר, כמה
בלבולים עברו אבות אבותינו, ואיזה בלבולם עברו על העם היהודי,
עד שהסתוריה. יהודית ובלבולי מולדתו אדם, אשר יסוד לעם
יהודי בשנה זו וזו, בדור זה זה, על פרשת דרכיהם הסטוריות
זו וזו, לפחות יעשה זכייה הדבר, אשר בגדרת הגורל, בנסיבות
הסתוריה היהודית ארין היה לביעות.

בחזרנו אחרט כבר אמרתי, זאת היא
הרשות, וזה כי אמץ הרבה שניות, אלה שורות השגים האחדוניות
שימי המבוקש, מי יודע לו לא דוד בן-גוריון ודוד זה בימינו,
אתם ייחדו, עם כל האמונה שצמץ ישראל לא ישקר – ואני יודע
שבן-גוריון פתוח מתחם אהוב מליאות, אני לפעמים אהוב מליאות –
אבל יש גם משחו יסורי במשמעות זו, אבל מה שאני ראייה בעיני,
בעיניبشر ודם במשך השגים הללו, נדמה לי רבראה לי, לו לא
היא מה שהיא, ולולא היה דוד בן-גוריון לא היינו פוקרים
מהפכילותם האבדית, מפכילותם התייחסות, אם האפשרות של פרדינט היהודים.

1800-1801. 1802-1803. 1804-1805.

1805-1806. 1806-1807.

1807-1808. 1808-1809. 1809-1810.

1810

1811-1812. 1812-1813.

1813-1814. 1814-1815. 1815-1816.

1816-1817. 1817-1818. 1818-1819.

1819-1820. 1820-1821. 1821-1822.

1822-1823. 1823-1824. 1824-1825.

1825-1826. 1826-1827. 1827-1828.

1828-1829. 1829-1830. 1830-1831.

1831-1832. 1832-1833. 1833-1834.

1834-1835. 1835-1836. 1836-1837.

1837-1838. 1838-1839. 1839-1840.

1840-1841. 1841-1842. 1842-1843.

1843-1844. 1844-1845. 1845-1846.

1846-1847. 1847-1848. 1848-1849.

1849-1850. 1850-1851. 1851-1852.

1852-1853. 1853-1854. 1854-1855.

1855-1856. 1856-1857. 1857-1858.

1858-1859. 1859-1860. 1860-1861.

1861-1862. 1862-1863. 1863-1864.

1864-1865. 1865-1866. 1866-1867.

1867-1868. 1868-1869. 1869-1870.

1870-1871. 1871-1872. 1872-1873.

1873-1874. 1874-1875. 1875-1876.

1876-1877. 1877-1878. 1878-1879.

1879-1880. 1880-1881. 1881-1882.

1882-1883. 1883-1884. 1884-1885.

1885-1886. 1886-1887. 1887-1888.

1888-1889. 1889-1890. 1890-1891.

1891-1892. 1892-1893. 1893-1894.

1894-1895. 1895-1896. 1896-1897.

1897-1898. 1898-1899. 1899-1900.

לא צריך להיות תובע בדול גידען בדול של

הסגוריה, רק לרעת מה כבר אמר 15 – 10 השגיח הילו, מה דברו
בקבלה חביבת שלכו, כדי להזכיר את זה.

בזודאי, אותו הגדילום שאנו מומינים שיח

לעם היהודי זה שבחנו במשתו, מפטים בימי דביהם, עם אלם, דורות,
זה מטבחא בך שהוא מזא בעזנו את השליטה. הקמת מדריך תואם, מדריך
וישע של העם היהודי, עליון האבבא, מפעלו על בן-גוריון, הפולק
ירודע והעם היהודי יודע וגאו בגדיעם מהו. וחרבר הראוון, אולי יונתן
קלידי – עוז הקמת מדינכה.

רבותי, יש לי איזו הרגשה, זו לא פרירה, מדברים

על פרירה, נמי סולחת באשר מדברים. בעזנות על ירושה, יומתים,
לא ירושים ולא פרירה, אני יותר מבהיר את זה, אם כי גם לי לא
כל ובאים הדבר ממנה נזקיק – זה מפגש בחווים, לא בנסיבות מהלה,
המצווע הראם שבונה את העם והבריכה, אובי כמושג מכינוי כר שבן-גוריון
חנא מחלים לעשו משנו אחרה, לפחות לא לעשות את זה.

אני לפטמים כראין מיטמי אומד, פולהicum שמקה זאת

סנגוי, לפניו הרבה שבין, כראשון המהילגה, כבן-גוריון החלים לבסוף
לאירופה, לבולגריה להגבש עם יהודים, פולה אמר לי אל תבג
לו לנסוך, אמרתי: פולה, אם בן-גוריון התלהם לעשות זאת – לא
בעוד לו ברך. יש לי אמונה מפטה שהוא שלם של מהו, מיטמי
של מהו האומר לו: כל עשו, מיטמי, תקדם, כר אני רואה את העביין.

זה מפגש ממין זה. אני רואה שבן-גוריון

ידע או זnat, אולי הטעמומי עכני לא בטעוי צלע, אני בטוח שזו
הרשותם ודקותם אל מטה אלפים, של מעם ממליכונם שיכש הארץ-באדין
של מליכונם רבין בעם ישראל ובועלם בולו.

- ۳ -

בן-גוריון בדבריו בעצמו סימן קץ על
ה"קוריוקולם ווילם" שלו, זה רק מחזק מה שאמרתי, שאנכי בטוח שזו
הרגמה פבitem, שההטענה של האם היהודי, שר האוצר הדעת, נכון לבנו את
בן-גוריון בתקופה זואנו.

ידיד, מפקדים, בכוחותך של בן-גוריון
אני רק יכול להגיד על מה שאמרתי בຄנסת בשם הממשלה בראבוב הבתוון,
ראבוב זה"ל, ביזורו ובירגלו, שיפרדו, הרמת קרבו - יראה זה על
ראש רשות של הממשלה, וחקליות אלה בעבורן זה הוא שר הבתוון, מפני
זה ברגע ישראלי ובנסיבות הארץ היהודית ב الأورو כולם. זאת ההחלטה
היהודית, האנתרופולוגית, הימית דוחה. עמיידתו בן - זו עמידתו
של האם היהודי, הבניום היהודי, הרוח היהודית, עברו, הפהות שלו
ועמידו.

אני מאמין ומקווה, אני רצונה שבן-גוריון
יפגע זאת, שסביר לו - אם אפשר לדבר על בזק בן-אדם עם נשמתו
ורוחו כל נפשו - כי האבシリ הזה, בחירות הממשלה הזאת ובממשלה
הבאום יעשה וידיע כבעבר, למען יהיה ראוי לאימונו של העם בארץ,
לאירמונו של העם היהודי והארונות היהודים בתמורותיהם ובלוייניותם.

其一曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其二曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其三曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其四曰：「吾子之不與我，

其五曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其六曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其七曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其八曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其九曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十一曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十二曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十三曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十四曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十五曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十六曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十七曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十八曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其十九曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其二十曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其二十一曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其二十二曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其二十三曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其二十四曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其二十五曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」

其二十六曰：「吾子之不與我，猶吾子之不與人也。」